

Vindinge Herredsfoged Politiprotokol 1875-76
Forhør nr. 7

[Oversigtsbilleder](#)

Aar 1875 den 27de September Kl. 10 ½ blev Vinding Herreds Politiret sat paa Thingstedet og administreret af den ordinaire Dommer i Overværelse af Retsvidnerne Friis og Crone, hvor da:
No. 94/1875. Forhøret fortsattes.

Dommeren bemærkede, at Undersøgelsen paa Gjerningsstedet og i Arrestantens Hjem uafbrudt har været fortsat for om muligt at finde det Skydevaaben, hvormed Misgjerningen er begaaet; at han havde tilskrevet Politiet i Odense og Nyborg om at lade forhøre overalt hos Isenkræmmere og andre, der sælge Skydevaaben, om nogen Person af Arrestantens Signalement i den sidste Tid skulde have kjøbt nogen Revolver, ligeledes tiskrevet Politiet i Kjertemind om nærmere Oplysning angaaende Arrestantens Ophold og Anholdelse sammested; Politiet i Odense Herred om at afhøre Arrestantens Moder dels til Oplysning om det i Sagen allerede Fremkomne, dels med Hensyn til et Brev fra hende til Sønnen, som afvigte Lørdag den 25 ds. er kommet Dommeren ihænde; og endelig Politiet i Odense om at søge nærmere Oplysning efter den Anledning som det alt Fremkomne dertil giver. (v.S. 136) Idag har Dommeren modtaget en Rapport fra Politiassistenten af G.D. indeholdende Resultatet af hans Undersøgelse paa Stedet, i de forløbne Dage, samt en (v.S. 140) Skrivelse fra Odense Politi af 26 ds. paategnet Vinding Herreds Kontors (v.S. 142) Skrivelse til nævnte Autoritet af 24. ds. med en Rapport af 25. ds., samt en Æske med det i Skrivelsen omhandlede Projektil, forsynet med Odense Byfoged- og Byfogedskriverkontors Segl. - De nævnte Skrivelser blev forsynet med Fremlæggelsespaategning.

For Retten fremstod Hans Carl Hansen, der siden 1ste November f.A. har været Handelskommis hos Høker Marcus Sørensen i Ullerslev. Under Sandheds Løfte og Eds Tilbud forklarer han som følger: Afvigte Tirsdag den 21. ds. kom 3 Mænd ind i Boutikken til ham, af hvilke han af Navn kjendte den ene som en Commissionair Eriksen fra Odense, og i en af de Andre en Søn af Niels Bøgelund. Komparenten er barnefødt i Odense og har der oftere seet de nævnte Personer, som han personlig slet ikke kjender, men som ere blevne udpegede for ham som Commissionair Eriksen og Niels Bøgelunds Søn. Denne Sidstes eget Navn har Komparenten aldrig hørt. De spurgte om ikke Søren Mathiasen nogle Dage i forveien havde været inde i Boutikken hos ham Ifølge med en anden Mand. Komparenten svarede strax Ja, og da de spurgte ham, om han kjendte denne anden Mand, svarede Komparenten strax: Ja, det var Niels Bøgelund. Søren Mathiasen kjender Komparenten meget godt, da han har handlet der i Boutikken navnlig det første halve Aar, Komparenten har været der. Niels Bøgelund kjender Komparenten ikke personlig og har aldrig talt med ham, før den Dag, men Niels Bøgelund har færdedes meget i Odense, hvor Komparenten som sagt er barnefødt og har opholdt sig længe og der i Odense har Komparenten mangfoldige Gange seet den Mand som hiin Dag kom ind i Boutikken med Søren Mathiasen, og denne er da altid bleven betegnet Komparenten som Niels Bøgelund. Denne Mand er oftere kommen ind paa Vesterbro i Odense hos en Brændeviinsbrænder Jacob Larsen, der er Nabo til Komparentens Fader, og allerede som Barn har Komparenten seet denne Mand og vidst, at det var Niels Bøgelund, saa han ikke et Øieblik tvivler om, ja er villig til med sin Ed at bekræfte, at det var Niels Bøgelund. Søren Mathiasen og Niels Bøgelund vare kun et Par Minutter inde i Boutikken og spurgte efter Marcus Sørensen, men da Komparenten havde meddeelt dem, at Marcus Sørensen ikke var hjemme, stod de et Øieblik tause og gik derpaa sammen ud af Boutikken. Komparenten erindrer ikke, om der faldt nogen som helst anden Ytring end Spørgsmaalet om Marcus Sørensen var hjemme. Niels Bøgelund var ikklædt mørke Klæder og en rundpullet Hat; Søren Mathiasen ligeledes; men om Klædernes og Hattens Farve kan Komparenten ikke give nogen Oplysning. Hvad Dag det

var, at Søren Mathiasen og Niels Bøgelund saaledes vare inde i Boutikken, kan Komparenten ikke med Bestemthed mindes; kun saameget: det var nogle faa Dage før de foran omforklarede 3 Mænd kom ind i Boutikken og rettede den Forespørgsel til Komparenten, om Søren Mathiasen og Niels Bøgelund havde været der. Komparenten kan ikke huske hvad Dag det var. Ikke heller Tiden paa Dagen kan Komparenten med Bestemthed huske, navnlig ikke om noget Tog i det samme var kommet eller gaaet; men saa meget husker han, at det var efter Middag. Fremdeles husker han med Bestemthed, at Søren Mathiasen hverken alene eller med Andre har været inde i Boutikken efter dette Tidsrum; om han har været der i de nærmeste Dage forinden, troer Komparenten ikke, men han tør dog ikke herom sige noget bestemtere, end at Søren Mathiasen i Løbet af Sommeren nogle enkelte Gange har været i Boutikken, men om han da har været alene eller i Følge med Andre, veed han ikke; med Niels Bøgelund har han aldrig været i Boutikken, naar undtages den omforklarede Dag. Da Søren Mathiasen og Niels Bøgelund forlode Boutikken fulgte de Veien fra Boutikken, der fører ud til Hovedlandeveine, men om de derefter dreiede tilvenstre ad Saaderup eller tilhøire ad Ullerslev veed Komparenten ikke, da han ikke fulgte dem med Øinene saa langt. Sluttelig bemærker Komparenten, at det forekommer ham, at Søren Mathiasen den Dag gererede sig som han pleier. Der var ikke noget Aparte at mærke paa ham.

Oplæst, vedtaget med Tilføiende, at efterat Komparenten havde givet de Mænd, der kom ind til ham i Tirsdags, de Oplysninger, som de forlangte, havde Eriksen bemærket, at ogsaa den anden af de 2 Mænd han havde med sig, var en Søn af Niels Bøgelund, og forberedte Komparenten paa, at han vilde komme til at møde i Retten for at afgive Forklaring i Sagen. Aftraadt.

For Retten fremstod paany Gjæstgiver Hans Rasmussen af Ullerslev, der, idet han fastholder sin tidligere afgivne forklaring, og navnlig, at han saa Søren Mathiasen og Niels Bøgelund gaae ind til Marcus Sørensen, paa Anledning bemærker, at han derefter gik ind i sin Stue og ikke lagde Mærke til, naar de igjen forlode Boutikken, ligesom han overhovedet ikke senere saa noget til dem. Han gjentager, at han vel ikke i Øjeblikket tænkte videre over, hvem det var Søren Mathiasen gik med, og at det først, efterat denne Sag er kommen op, er bleven ham klart, at det var Niels Bøgelund, men han er saa sikker i sin Sag i dette Punkt, saa fuldt og fast overbeviist om, at det var Niels Bøgelund og ingen Anden, at han intet Øieblik tager i Betænkning at aflægge sin Salighed Ed derpaa.

Foreholdt, at han var tilstede paa Gjærningsstedet, da Niels Bøgelund Lig blev udgravet, og at han dengang forklarede og senere vedtog til Protokollen, at han med Bestemthed i Liget gjenkjendte Niels Bøgelund, da gjentager han paa Anledning heri Retten i dag denne Forklaring under Eds Tilbud. O. V.

Arrestanten blev fremstillet fri for Baand og Tvang.

Handelskommis Hansen fremstod paany.

Arrestanten bemærker paa Anledning, at han kjender den her tilstedeværende Gjæstgiver Rasmussen fra Ullerslev; det andet Vidne kjender han aldeles ikke. Han indrømmer, at han tidligere har handlet i Marcus Sørensens Boutik i Ullerslev med den daværende Handelskommis Thyboe, men benægter, siden 1ste November f. A. at have handlet der i Boutikken. Hvis det her tilstedeværende Vidne er kommet som Kommis til Marcus Sørensen siden 1. November, er det saaledes intet Under, at Arrestanten ikke kjender ham, da han som forklaret, ikke har handlet der i Boutikken siden 1. November. Heller aldrig paa andet Sted har Arrestanten seet dette Vidne eller talt med ham. Vidnet Hansen gjentager ligeoverfor Arrestanten, at han hyppigt i Vinter og ogsaa nu og da i Sommer ikke blot har handlet i Marcus Sørensens Boutik, men netop handlet med Vidnet, men Arrestanten fastholder sin Benægtelse. Vidnet gjentog derefter ligeoverfor Arrestanten sin Forklaring om, hvorledes denne i Slutningen af næstforrige Uge kom ind i Boutikken sammen med Niels Bøgelund.

Begge Vidnerne i Forening gjentager deres Forklaring for Arrestanten om at have seet ham sammen med Niels Bøgelund. Vidnet Hansen i Sørensens Boutik, hvor de kom ind, Vidnet Rasmussen da de fra Veien gik ind i Boutikken og Dommeren formanede ham paa det Indstændigste til at komme med Sandheden; men Arrestanten bemærker blot: "Jeg kan ikke sige anderledes, end som jeg har sagt". Oplæst, vedtaget. Vidnerne aftraadte.

Den med Politiassistent Olsens i dag fremlagte Rapport fulgte Sæk var med ubrudt Segl tilstede i Retten. Seglet blev brudt; af Sækken blev udtaget en kort, blaae Vadmel's Frakke med halv uldent, graat og violet spraglet Foer, 2 udvendige Lommer, én indvendig, en Split bag, Frakken kantet med uldne Baand. Foret noget laset. I en af Lommerne laa et sort og hvidttærnet bomulds Hoals- eller Overtørklæde. Frakkens venstre Ærme seer noget krympet ud og bærer Præg af at være vadsket og paa samme findes nogle større røde Skjolder som af Blod. Politiassistent Olsen, som var tilstede i Retten, bemærker at naar han i sin Rapport af D.D. har yttret, at det var Arrestantens Hustru, der udleverede Klæderne, da er dette ikke ganske korrekt; det var Pigen Margrethe, der udleverede dem, men Konen var tilstede i Værelset; i øvrigt blev den korte Frakke betegnet som den Søren Mathiasen den ommeldte Fredag havde havt paa. Af Sækken blev endvidere udtaget en stor blaae Dyffels Overfrakke med Plydsesfoer.

Arrestanten erklærer paa Anledning, at denne sidste Frakke er hans, men den havde han ikke med den ommeldte Fredag paa Odensereisen. - Foreholdt at han dog tidligere har forklaret at have havt denne Frakke eller Kappe, som han kaldte den, med sig den omhandlede Dag, bemærker han, at saa har han husket feil; men han var Torsdagen inden nævnte Fredag i Besøg hos hans Svoger Jens Rasmussen og hans Moder Johanne Sørensdatter, begge af Bellinge Mark, og saa maa det være ved den Leilighed, at han havde denne Overfrakke eller Kappe med sig; ved en af disse Leiligheder havde han den med. Den anden Frakke og Tørklædet vedkjender han sig derimod ikke; hverken Frakken eller Tørklædet hører ham til, og han har hverken havt denne Frakke paa eller dette Tørklæde med den Dag, han var hos Niels Bøgelund. Hans Frakke var baade af finere Stof og havde mørkere Foer, ligesom Foret heller ikke var pjaltet, saaledes som Foret i denne Frakke er. Er denne Frakke udtagen af hans Klædeskab, hvad han jo ikke tør benægte, saa maa der foreligge en Forbytning. Forespurgt hvorledes en saadan Forbytning skulde finde Sted, forklarer han, at der saa tidt kommer Mormoner ud paa Gaarden for at besøge hans Pige, der er Mormon, og antager, at en af disse kan have forvexlet sin egen med Arrestantens Frakke. Foreholdt det Usandsynlige i hele denne Forklaring fastholder han dog, at hverken Frakken eller Tørklædet er hans. Han pleier at lade sine Klæder sye hos den svenske Skrædder i Kullerup, der hedder Carlsen; han kjøber aldrig Klæder færdige. Forsaavidt angaaer Stads, Tørklæder og lignende, handler han hos Kjøbmand Julius Birch heri Nyborg. Med Hensyn til sit Besøg hos Moderen Tirsdagen den 14. ds. bemærker han, at han tog derned, dels for at besøge hende og Svogeren, dels for at saae Rug for sin Moder. Hans Kone var ikke med; han kjørtc derned med sit eget Kjøretøi og kom hjem samme Dags Aften Kl. 10. Dog bemærker han nu, at han allerede om Fredagen forinden, altsaa den 10. September tog til Moderen, da Arbeidet for hende vilde medtage flere Dage; men det var i alt fald Tirsdag han vendte tilbage. Om Lørdagen var han for sin Moder i Odense for at kjøbe noget Sæderug, som han kjøbte hos Kjøbmand Bang paa Vestergade, ligesom han hos Kjøbmand Christoffersen indkjøbte nogle Kolonialvarer til sin Moder; men ellers var han ikke i Odense forinden han om Tirsdagen kjørtc derigjennem til sit Hjem uden at dvæle i Odense. Oplæst, vedtaget, idet han i øvrigt fastholder sin Benægtelse af (at) have gjort sig skyldig i det begaaede Mord.

Afført til Arresten.

Den ommeldte korte Frakke og det bomulds Tørklæde forsynedes med Rettens Segl. –

Forhøret udsat.
Retten hævet
Bjerre

Som Vidner

Friis Crone